

Ümmet, Hayati Davası Olan Vahdet Meselesini Neden Göz Ardı Ediyor?!

İslam ümmeti, yüzyıllar boyunca çeşitli alanlardaki muhteşem başarılar yoluyla gerçekleştirdiği parlak bir tarih yaşamış ve bu başarılar, mevcut asrımızda milletlerin ulaştığı bilimsel ve medeni ilerlemenin aşması mümkün olmayan bir temel olmuştur. Dolayısıyla ümmet, kendisini rakipsiz bir şekilde milletlerin öncüsü kılan bir hadarat yaşamıştır. Bu da ümmetin, dilleri ve renkleri farklı olan halkların hayatlarını aydınlatan ve dünyanın en geniş coğrafi alanlarına sahip tek bir devlet olarak üç kıtaya yayılan halkları tek bir potada eriten Peygamberi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Rabbanî metodunu uygulamada O'nun izinden gittiğinden dolayı gerçekleşmiştir. Bu sırada ümmet izzet ve güven içinde yaşamış; böylece bir Müslüman, bu geniş alanlarda Allah'tan başka kimseden korkmadan başı dik bir şekilde dolaşmıştır. Halife tarafından benimsenen devlet kanunları, Müslüman olsun gayrimüslim tüm tebaa için geçerli olmakla birlikte Halife, tebaanın boyunlarındaki biat yönüne bağlı kalarak şeriate göre onların tüm hakları da korumuştur.

İslam ümmetinin bu zamandaki ilgi alanlarına genel olarak bakıldığında, hayati davalarına gereken önemi vermediği açığa çıkmaktadır; aksine İslam ümmeti, yabancılar tarafından oluşturulan siyasi sınırlara ilişkin milliyetçi ve vatancı meselelere, spora, gece eğlencelerine ve ahlaksız partilere katılmaya, yabancı dizileri izlemeye, spor ve sinema dünyasının ünlülerinin, sanatçıların, kadın ve erkek oyuncuların ve mankenlerin haberlerini takip etmeye büyük ilgi göstermektedir; bu durum da onların, her türlü kötülüğü ve ahlaksızlığı işlemekte hiç tereddüt etmeyen bir toplumun içine sürüklenmelerine yol açmıştır.

Nitekim ümmet, uğruna canını, malını ve vaktini feda etmesi gereken vahdetle ilgili en önemli davalarını kaybetmiş ya da göz ardı etmiştir. Bu ise, şerefli geçmişine geri dönmek amacıyla birlik ve tek bir saf halinde olması gereken olaylarda, bu davadan uzaklaşmasında açığa çıkmaktadır.

Birçok İslam beldesinde Arap Baharı devrimleri gerçekleştiğinde, Müslümanların çoğu devrime, sanki kendilerini hiç ilgilendirmiyormuş gibi ve sanki o ülkelerin bir iç meselesiymiş gibi baktılar; oysa bu devrimler, gerek değişim gerekse onları birleştirecek İslam nizamını yeniden tesis etmek için altın bir fırsattı. Ümmette bu anlayışın yokluğu nedeniyle, bu hareketlilik on beş yıldan fazla sürmesine rağmen sömürgeci kâfirin bu devrimlerin içeriğini boşaltması kolay olmuştur; zira sömürgeci kâfir, kapitalist sistemin olduğu gibi devam etmesi için yöneticileri değiştirme ve yerlerine yenilerini getirme sürecinde hareketliliği kendi sistemine göre yönlendirmiştir; bu ise ümmeti Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in metoduna göre birleştiren bir projenin yokluğundan dolayı olmuştur. Arap Baharı devrimleri sönmüş ama devrimci ülkelerde yönetim koltuklarına oturan yeni ajanlar aracılığıyla Batı nüfuzunu korumasına rağmen son bulmamıştır.

Aksa Tufanı operasyonunun ardından Gazze'de yaşananlara bakıldığında bu, İslam ümmeti arasında bir tür duygusal birliktelik meydana getirmiştir. Ancak diğer milletlerin ilgisi daha büyük ve daha güçlü olmuştur; zira bu milletler, Müslümanların başındaki yöneticilerin Gazze halkına yardım etmekten kaçındığı bir zamanda, Yahudiler tarafından öldürülmeye, işkenceye, açlığa ve kuşatmaya

maruz kalan Gazze halkıyla dayanışma içinde, tüm büyük şehirlerdeki yöneticilerinin yüzüne karşı haykırmışlardır. Hatta Müslümanların başındaki yöneticilerden bazıları Yahudilerin safında yer alarak Gazze halkını öldürmesi için sınırsız lojistik ve gıda desteği sağlamıştır!

Düşman bununla yetinmemiş, aksine savaş teçhizatını, Yahudi varlığı için endişe kaynağı haline gelen bir miktar güce sahip olan Müslüman ülke İran'a yöneltmiştir. Nitekim bu, ümmetin ordularıyla İran'a yardım emek adına saf tutması için bir başka fırsattı ancak bunu yapmadı.

Ümmetin içinde bulunduğu bu içler acısı durumun arkasında, şüphesiz gören ve basiret sahibi olan ve ümmetin yeniden milletlere öncülük yapacağı koltuğuna geri dönme keyfiyeti üzerinde düşünen herkes için gizli olmayan sebepler vardır. Bu sebeplerin en önemlileri şunlardır:

1- Ümmetin, çoğunu dünyadaki süper güç olarak geçirdiği on üç asırdan fazla süren Hilafet zamanındaki dönemden uzaklaşması; zira Hilafet döneminde Müslümanlar, en parlak dönemlerini ve ihtişamlarını yaşamış ve Hilafet onlar için adaleti, güvenliği ve izzeti sağlamıştı.

2- Hilafet Devleti'nin yıkılması ve kendi meselesi hakkında hiçbir şeye sahip olmayan, dahası ümmetin servetlerini yağmalayarak onu yoksullaştırmaya, ilerlemesini ve bağımsızlığını engellemeye çalışan sömürgeci Batılı devletlerin nüfuzu altında kalmaya devam ettiği birçok parçaya bölünmesi.

3- Bu küçük devletçiklerin İslam ile hükmetmesinin engellenmesi; bu ise dinler arası diyalog, dini hoşgörü, İbrahimi kardeşlik, ılımlılık ve benzerleri gibi isimler altında düzenlenen ve gerçek niyetlerini gizleyen konferanslar aracılığıyla doğrudan ve yakından takip edilerek gerçekleştirilmiştir.

4- Batı'nın kontrol ettiği medya araçları yoluyla yayılan güçlü medya etkisi sayesinde ümmetin zihinleri üzerinde hâkimiyet kurulması.

5- İslam'a ve onun sistemine aykırı olan, Batı'nın seküler düşüncesini ve çeşitli ideolojilerini taşıyan partilerin, hayır kurumlarının ve insani yardım kuruluşlarının teşvik edilmesi ve desteklenmesi.

6- Müslümanların servetlerini yağmalama ve bu ülkeler üzerindeki nüfuzlarını koruma ihtiyaçlarını karşıladıkları sürece, ajan bir zümrenin iktidar koltuğuna getirilmesi, desteklenmesi ve korunması.

7- İslam'a ve onun hükümlerine karşı olan Batı kültürüyle donatılmış davetçilerin, alimlerin, düşünürler ve siyasetçilerin çıkarılmasının yanı sıra İslam'ın sadece ruhbani ritüellere indirgenmesi ve İslam ümmetinin gidişatının Batılı laik düşünceyle bir uyumlu hale getirilmesi.

8- Samimi davetçilerin bastırılması, onlara hapis, ölüm ve sürgün yoluyla baskı uygulanması, onların ümmetten izole edilmesi ve her türlü medya organları aracılığıyla ümmete hitap etmesinin engellenmesi.

Ey İslam ümmeti! Bu ve benzeri sebepler daha ne zamana kadar sizi vahdetinizden ve dünyada süper bir devlet olacağınız devletinizi ikame etmekten alıkoyacak?! Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا** “**Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) sınımsız yapışın; parçalanmayın.**” [Al-i İmran 103]

Ayrıca ümmetin dinleyip itaat etmek üzere biat edeceği tek bir imamın (Halifenin) arkasında birleşmesinin kaçınılmazlığını vurgulayan ve bu meseleyi bir ölüm kalım meselesi, yani hayati bir dava haline getiren birçok hadis varit olmuştur; zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **مَنْ أَمَّاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَيَّ رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَأَقْتُلُوهُ** **İşiniz (yönetiminiz) tek bir adam üzerinde birleşmiş iken her kim gelir de asanızı parçalamak veya cemaatinizi (birliğinizi) bölmek isterse onu öldürün.** O zaman cemaati bölmek isteyen kişi için tek çözüm öldürmektir. Bu da ümmetin vahdetinin hayati bir mesele olduğu ve asla ihmal edilmemesi gerektiği anlamına gelmektedir. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفْقَةً يَدِهِ وَتَمَرَةً قَلْبِهِ فَلْيُطِعْهُ إِنْ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخِرُ** **Her kim bir İmama (Halifeye) biat edip elinin ayasını ve kalbinin semeresini verirse, gücü yettiğinde ona itaat etsin. Eğer bir diğeri onunla (yönetimi ele geçirmek üzere) çekişmek için gelirse, o diğerrinin boynunu vurun!** [Müslim rivayet etti] Başka bir rivayette de şöyle geçmiştir: **كَأَنَّا** **Kim olursa olsun.** O halde meselede, çekişmeye bir yer olmadığı gibi çekişme ise ölümlle çözümlür; bu da ümmetin vahdetinin ne kadar büyük olduğunu göstermektedir; dolayısıyla hayati meselelerden olmasından dolayı bu konuda taviz vermek caiz değildir.

Nitekim tablonun tamamlanması için Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Müslümanı cahiliye ölümünden koruyacak olan biati onun boynuna bir borç kılmıştır; zira Aleyhissalatu ve's Selam şöyle buyurmuştur: **مَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ** **Kim de boynunda Halifeye biat olmadan ölürse cahiliye ölümü ile ölür.**

Sahabeler (Allah onlardan razı olsun), bu konuya önem vermişlerdir; bu ise Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in refik-i ala'ya intikal etmesinin ardından Müslümanların Halifesi Ebu Bekir Sıddık'a biat etmelerinde ve aynı şekilde Ömer, Osman ve Ali'ye (Allah hepsinden razı olsun) biat etmelerinde görülmektedir.

Ümmetin ve onun farklı köşelerinde yaşamakta olduğu bu savaşlar ve olaylar, İslam'ı ve Müslümanları izzetli kılacak olan bu devletin kurulmasının işaretlerinden başka bir şey değildir. Ey Müslümanlar ve ey ordular; bu son savaşlar, sömürgeci kafir devletlerin dıştan önce kendi içlerindeki parçalanmayı ortaya çıkararak onların zayıflığı ve güçsüzlüğü ifşa olduktan sonra dizginleri ele almaktan ve Hilafet Devleti'ni ilan etmekten geri durmayın!

Allahu Allah; Müslümanların kadınlarının, çocuklarının, zayıflarının ve yaşlılarının kutsallığı ihlal edilmektedir. Ey Müslüman orduları, onların yanında siz olmayacaksınız da başka kim olacak?! Yardım ancak Allah katındandır; o halde Allah Azze ve Celle'ye tevekkül edin ve Ensar'ın ecrini kazanın; şüphesiz Allah sizin dostunuzdur, onların ise bir dostu yoktur.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ahmed Veda'a – El-Abyad, Sudan